

el

batall

n ú m . 1 4 5 è
BUTLLETÍ
ESQUELLES
a g o s t 2 0 1 0

Índex

Editorial	3
Activitats GEAE 2010	
• Ruta de les ermites	4
• Sortida naturalista: les orquídies	5
• Ruta nocturna al Montgri	6
• Sopar dels Llepacassoles celebrant Sant Bernat	7
• Memorial Pere Fontàs	8
La junta informa	
• Acta de l'assemblea general extraordinària	9
• Breus	10
• Vegueria	11
• Apadrinament	11
Alta muntanya	
• Pedraforca hivernal	12
• Pic de l'Infern	12
• Via Estasen	12
• Les Agudes	13
• Punta Alta (Vall de Boí)	13
La proposta	
• Sortida per les cales de Cap de Creus	14
Sona una esquella	
• Qui és qui... a la nova Junta	15
Calaix de sastre	
• Fins on arriben els nostres mitjons?	16
• Concurs del disseny de la samarreta del GEA	16
• La botigueta del GEA Esquelles	17
Col·laboracions	
• Patagònia i la Terra del Foc (Argentina - Xile)	18
• El 40è aniversari, ja és història	19

EDITA: Grup Excursionista Amerenc Esquelles
 CONSELL REDACTOR: Irene Bosch, Noemí Casadellà i Isabel Junquera
 DISSENY I MAQUETACIÓ: Estudi A2
 CORRECCIÓ DE TEXTOS: Parcialment fet pel Servei Comarcal de Català de la Selva

PREU: 2€ Inclòs en la quota de soci

FOTOGRAFIES
 Jordi Babot, Irene Bosch, Dolors Casacuberta, Joan Casadellà, Santi Cicres, Júlia Colomer, Josep Espí, Pilar Fontàs, Albert Planagumà, Carme Pujol i Jordi Rabionet.

Calendari d'activitats 2010

FEBRER

Dies 6-7 APLEC DE SANTA BRÍGIDA

MARÇ

Dia 12 ASSEMBLEA DE SOCIS/ES

Dia 13

INAGURACIÓ CAMÍ VORAMERA

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE:

"Grup Esquelles, Apunt històric"

SOPAR D'ANIVERSARI

ABRIL

EDICIÓ DEL BATALL

MAIG

Dia 7 ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA (renovació de junta)

Dia 9 RUTA DE LES ERMITES

Dia 16 SORTIDA NATURALISTA: les orquídies

JUNY

Dia 26 RUTA NOCTURNA

JULIOL

Dia 25 TRAVESSA ALS PIRINEUS

AGOST

EDICIÓ DEL BATALL

OCTUBRE

Dia 3 LA RUTA

Dies 23 i 24 III MOSTRA D'AUDIOVISUALS DE MUNTANYA I AVENTURA: Cingle de Santa Brígida, i lliurament de premis del concurs de disseny de la samarreta del GEAE

DESEMBRE

EDICIÓ DEL BATALL

Dia 19 PORTADA DEL PESSEBRE

Col·laboren

Ajuntament d'Amer

Estudi A2
 DISSENY
 GRÀFIC &
 FOTOGRAFIA

Si hi ha moments de l'any que ens porten a fer-nos una llarga llista de bons propòsits i coses a fer, aquests són l'acabada de l'any i l'estiu.

Qui no rep el bon temps amb tota una llista de "ara que ve el bon temps..."? I hi solem posar coses tan variades com visitar algun amic amb qui fa temps que no compartim una bona xerrada o un bon gelat, llegir aquell llibre que ens han recomanat, llevar-nos aviadet per pintar aprofitant que amb la calor ho tindrem sec amb un tres i no res, fer aquella ruta que fa temps varem llegir en alguna revista, ordenar les fotografies de l'any passat... i tot un seguit d'aquelles coses que ens agrada fer però que, no sabem com, no trobem el moment per dur-les a terme.

Per si la vostra llista quedava curta, nosaltres posarem més llenya al foc i esperem que la lectura d'aquest Batall us suggereixi més coses a fer que, amb sort, potser estaran a la llista de bons propòsits del proper estiu.

El temps ens continua passant sempre molt depressa, i no el podem ni atrapar ni aturar, però aprofitant que l'estiu ens porta dies que semblen més llargs, el Consell Redactor us anima a treure-li tot el suc a aquests dies calorosos, a acomplir la vostra llista de bons desitjos i, a aquelles persones que es decideixin a fer algun viatge, a dur el Grup Esquelles allà on aneu.

Ruta de les ermites

Noranta excursionistes, acompanyats per un gos anomenat Dolç, s'aplegaren el 9 de maig passat a la plaça del Monestir, d'Amer, per tal d'iniciar una nova edició de la Ruta de les ermites, organitzada com sempre pel Grup Esquelles. L'itinerari va ser el següent: Amer, Santa Brígida, Santa Maria de Puig d'Elena, Sant Roc, Torre de Rocasalva i Amer. Un recorregut de setze quilòmetres, amb una durada aproximada de quatre hores i mitja de marxa efectiva. Això pel que fa la ruta llarga, ja que es podia escollir un altre itinerari, més curt: Amer, Santa Brígida i Santa Maria de Puig d'Elena, tornant per Torre de Rocasalva.

Tot i que el dia no es presentava esplèndid climatològicament parlant, sí que ens va permetre que en el decurs de la matinal no fos necessari fer ús de qualsevol altra peça de roba complementària per evitar passar fred i protegir-nos de la pluja, en cas d'una possible ruixada.

Només de sortir d'Amer el grup anà fent via cap a l'ermita de Santa Brígida; són uns tres quarts d'hora de pujada contínua que provocà els primers esbufecs als no iniciats o als qui encara teníem les cames adormides. Al cim hi trobem el primer avituallament del dia: aigua, olives i talls de taronja. Mentre uns gaudien de la vista sobre la vall del Brugent, el Puigsacalm, el cingle del Far i les planes del Pasteral, de Sant Climent i de Bonmatí, altres ens adonàvem que dins l'ermita hi ha tota mena d'estris preparats per tornar a començar un nou projecte de rehabilitació, en aquest cas a l'entorn de l'ermita. La qüestió és no parar de treballar. La capella, com bé sabeu, té una base romànica del segle XI i es troba situada sobre un espadat de roca d'una trentena de metres. L'aspecte actual prové d'una restauració iniciada en el segle XVII i acabada pel Grup Esquelles quatre segles més tard.

Deixem l'ermita de Santa Brígida i ens enfilem per un caminet fins a trobar la pedrera, i per un camí de boscúria molt bonic i agradable arribem a la font de can Catau, d'aigua fresca i bona, al costat del torrent del mateix nom i en la qual gairebé ningú no pot

resistir la temptació de fer-hi un tast. Quin bé de Déu de rajolí!

Tot i trobar-se fora de la ruta dissenyada per a l'ocasió, algú s'apropa fins als Fusos, un grup de grans pedres amuntegades que serveixen alhora de mirador, magnífic per cert. Potser en una propera edició caldria afegir aquesta visita, prou interessant, pels qui no coneixem del tot aquests indrets.

Després de superar un petit collet i de continuar per una pista, trobem el santuari de la Mare de Déu de Puig d'Elena, situat a 550 m d'alçada, amb el segon avituallament de la jornada i també el més interessant: l'esmorzar!, a base d'un magnífic pa amb tomata i embotit, regat amb aigua o vi servit amb porró, a escollir segons el gust de cadascú. Ja ho diu el refrany, que sobre gustos no hi ha disputes. En una altra taula, cafès o tallats i una ampolla de brandi per als qui volien trencar el gust de la llet o el cafè, opció aquesta que cal sempre agrair. Santa Maria de Puig d'Elena és d'una sola planta romànica, d'una nau closa amb absis semicircular orientat a llevant. Porta a ponent, amb un porxo d'accés de protecció d'època, però, més tardana. Mentre un passava comptes de l'entrepà, al seu voltant tenia un magnífic mirador amb vistes sobre el santuari dels Àngels, la vall del Brugent, el Montseny, el Far, el Puigsacalm...

Per pair la teca, què millor que agafar una forta baixada, que trobem al costat de la cisterna. En pocs minuts ens porta a una bassa, amb dues alzines esplèndides, per continuar tot seguit per un camí molt ample i empedrat que ens recorda la via romana de la Vall de Bianya. Ens apropem ja a la darrera ermita de la diada, Sant Roc. Petita edificació situada prop dels 600 m d'altitud. En un estat de conserva-

Foto: Irene Bosch

ció malauradament precari pel pas del temps, es troba ubicada en direcció a la punta de la cinglera del mateix nom. Sota els nostres peus tenim una magnífica vista de la vall de Llèmena i en dies clars, avui no es dona el cas, es podrien veure fins i tot les illes Medes.

Tot xano-xano, els excursionistes anem passant pel costat de la cinglera de Sant Roc, punt d'obligat pas i d'interessant i atrevida vista que t'obliga a fer les fotografies de rigor per presumir, de passada, al dilluns amb els companys de feina. Llàstima de la calitja!

Més endavant, la darrera parada i un bon traguinyol, un encert dels organitzadors, tota vegada en aquesta hora del dia la xafogor ja s'imposava, per encarar tot seguit la darrera tramada de l'edició d'enguany, que ens apropava a la vila d'Amer a través de la urbanització Solivent. Els participants van anar arribant gradualment i de nou a la plaça del Monestir, després de creuar i admirar un cop més la zona porxada, l'organització ens va obsequiar amb un petit vermut, just per esperar l'hora del dinar. Els més laminerers compràvem a darrera hora pastissos per a les postres.

Així, doncs, sense cap incidència que calgui comentar es donà per tancada una nova edició de la Ruta de les ermites, amb un balanç ben positiu per part de l'organització i amb el vistiplau de tots els participants, inclòs en Dolç.

Joan Mull i Bosch

Sortida naturalista: les orquídiades

Foto: Josep Espí

16 de maig de 2010. Participants: 32

I quin encert! Els amics del Grup Esquelles han organitzat una sortida per reconèixer i aprendre a identificar orquídiades silvestres del nostre entorn, unes plantes delicades, exòtiques i desconegudes per a la majoria de nosaltres.

La diversitat d'orquídiades (família *Orchidaceae*) forma la més gran família botànica existent, amb més de 800 gèneres i 25.000 espècies. Es consideren les plantes més recents dintre del procés evolutiu. Totes les espècies d'orquídiades, llevat de les obtingudes artificialment en jardineria, estan protegides per lleis internacionals com a plantes amenaçades.

Els mesos d'abril i maig, que han estat especialment plujosos, han permès que la vegetació es mostri amb tota la seva esplendor i han tornat a brotar les fonts i a córrer els torrents. Per això, ja esperàvem uns dies de sol per desentumir-nos, per poder sortir a passejar i gaudir d'aquesta primavera tan esplèndida cercant nous coneixements de la nostra flora i fauna, que sempre són capaces de sorprendre'ns i d'estimular-nos.

Ens trobem a l'Estació d'Amer; en Xavier Béjar i la Mafa ja ens esperen amb ganes d'acompanyar-nos a descobrir el que ens han preparat. Mentre la gent va arribant, comencem a discutir la jugada, que si en trobarem o no, a quin lloc o altre pot ser millor per trobar-ne més i amb més varie-

tats, i amb els llibres i manuals a les mans anem mirant les espècies que són més comunes a la nostra comarca i comencem a posar en pràctica els nostres minsos coneixements en aquest món de les orquídiades.

Ens hem aplegat trenta-dues persones motivades, ens hem repartit en els cotxes i enfilem cap al Lleopard. Un cop allà, busquem pel prat i la cosa no promet gaire; l'apreciada planta es resisteix a mostrar-nos la seva esplendor, però entre clarianes i matolls apareixen les primeres espècies que tímidament entre les herbes del prat treuen la seva espiga florida. Són duess espècies: una és l'anomenada *Ophrys sphegodes* (abellera aranyosa) i l'altra l'*Epipactis* (muelleri), les quals, per ser les primeres, ens semblen precioses i exòtiques.

Decidim esmorzar i en Xavier ens planteja una nova estratègia, anar cap a les Planes d'Hostoles, a la carretera de Cogolls, i així ho fem. Una fauna domèstica de vaques, cabres, galls indis, pollastres i gallines ens donen la benvinguda, com a bon presagi que la situació és totalment diferent.

Caminem una miqueta i enfilem el prat, i allà s'obre l'edèn de les orquídiades. Això és impressionant i meravellós. En aquest lloc hi ha una gran quantitat i diversitat d'orquídiades; de fet en Xavier ja ens diu que no sap perquè, però aquest és un lloc privilegiat com n'hi ha pocs. Mentre anem caminant no sabem a on mirar de tantes que n'hi ha. En trobem les deu espècies diferents: *Acera anthropophorum* (Flor de l'home penjat), *Anacamptis pyramidalis* (Caputxina), *Limodorum abortivum* (Clavell violaci), *Ophrys catalaunica* (Abellera catalana), *Ophrys insectifera insectifera* (Mosques negres), *Ophrys lutea* (Abellera groga), *Ophrys scolopax* (Abellera becada), *Ophrys sphegodes* (Abellera aranyosa), *Orchis simia* (Flor del simi), *Serapis lingua* (Gall).

En Xavier i la Mafa ens ensenyen les espècies i la forma més corrent de les orquídiades per distingir-les, com es pol·linitzen i com fan servir els seus encants i formes més exòtiques per

atreure els insectes. Les més corrents, les *Ophrys*, anomenades per això "abelleres", imiten la forma de la femella dels insectes pol·linitzadors, als quals, en intentar copular amb la flor, se'ls enganxa el pol·len al cap i poden fecundar les flors on van parant.

I amb aquests coneixements bàsics que hem après i després d'haver passat un matí fantàstic volem agrair al Grup Esquelles la iniciativa d'aquesta sortida naturalista, i a en Xavier i la Mafa, per la seva paciència i dedicació a la natura del nostre entorn.

Jordi Plana Costa
Amics de l'Entorn de la Celler de Ter

Foto: Josep Espí

Foto: Dolors Casacuberta

Ens podeu trobar a:
www.amicsdelentorn.cat

Ruta nocturna al Montgrí

A la plaça del Monestir a les 7 de la tarda. Aquí va començar per a tots nosaltres una nova aventura del nostre estimat grup excursionista. Aquesta vegada ens disposàvem a recórrer el massís del Montgrí sota la llum de la lluna, si el temps ens ho permetia.

Ja des de bon principi la quantitat de gent assistent va superar les expectatives de bon tros. El que es preveia com una passejada entre poc més de 10 persones habituals, va acabar esdevenint una autèntica marxa excursionista de 48 participants ben bons, provinents d'Amer i rodalies, i amb una bona representació d'edats.

Així, doncs, un cop es va haver presentat l'última persona a la plaça, ens vam aplegar tots i vam decidir el millor itinerari per arribar a les escoles CEIP Guillem de Torroella de Montgrí, des d'on començaria la nostra travessia muntanya amunt. Abans, però, d'enfilar-nos cap al Montgrí, les Esquelles vam voler aprofitar l'ocasió i vam anar a visitar el que en aquell temps havia estat vicari de la nostra parròquia d'Amer, i que actualment s'encarrega de l'església de Torroella.

Recordo que el capellà que realment exercia de sacerdot a Torroella em va explicar un acudit: "Quin és l'animal que dona més voltes? El pollastre a l'ast!".

Després de recordar vells temps i d'explicar-li els nostres plans a en Josep el vicari, ens vam acomiadar d'ell molt amablement i, ara sí, les Esquelles ens vam posar entre cella i cella la figura del castell que es retallava

allà d'alt a l'horitzó. Ja no vam pensar en res més que arribar al cim i vam començar a gaudir del fantàstic paisatge que se'ns anava desplegant als nostres peus a mesura que pujàvem i pujàvem, i també d'unes fabuloses flaires de ginesta i romaní.

La vista realment era magnífica, però no ens podíem despistar gaire mirant cap a baix, perquè el corriol s'anava fent estret i havíem de vigilar on posàvem els peus. A mesura que el sol s'anava amagant darrere l'horitzó de la plana de l'Empordà, anaven apareixent més i més puntets de llum esquixats per tot el territori, un espectacle ben digne de veure.

La posta de sol ens va acompanyar durant tota la pujada fins a la Creu de Santa Caterina, una bonica escultura que reposava en un descampat a mig camí del castell, on ens vam fer una foto de grup per recordar el moment.

S'anava fent fosc, però encara tothom es resistia a obrir la seva llanterna o frontal; i amb més raó quan finalment vam veure aparèixer la lluna darrere la muntanya i la seva llum platejada ens il·luminava el camí. Meravellats pel paisatge nocturn, no ens en vam adonar que ja havíem arribat al cim del Montgrí, amb l'imponent castell al costat i amb el reflex de la lluna que dibuixava un passadís de llum sobre el mar. Davant d'aquell escenari tothom es va sentir afortunat d'haver-se apuntat a la Ruta nocturna d'enguany. I després de passar-nos no sé quanta estona allà palplantats impressionats per aquella visió, vam pujar al castell,

com no podia ser d'una altra manera. L'escala de cargol ens va dirigir a dalt de tot i vam poder passejar per tot el perímetre de la muralla i admirar la vista des de les altures. Els que hi havíem estat abans ens vam alegrar en veure que les quatre torres havien estat rehabilitades i eren totalment accessibles als visitants.

Des d'allà dalt tot es veia molt bonic i ningú en volia baixar, però la gana després de l'esforç fet començava a treure el cap, i vam decidir asseure'ns tots junts al peu del castell i menjar-nos els nostres deliciosos entrepans mentre gaudíem de les esplèndides vistes.

Durant el sopar, s'ha de destacar l'aportació feta per dues Esquelles, en Ramon i la Silvia, que ens van explicar la sorprenent història del castell de Montgrí, però això ja són figures d'un altre paner.

Nosaltres ens havíem d'acomiar d'aquest castell llegendari, perquè la nostra ruta nocturna continuava. Vam baixar pel mateix camí de pujada fins arribar a la Creu. Però allà no vam seguir baixant fins al punt de sortida, sinó que vam decidir donar la volta al massís del Montgrí per l'altra banda, pel costat nord. Encara que se'ns estava fent força tard, no vam perdre les ganes de continuar la nostra excursió.

Així, doncs, el nostre camí ens va portar a l'església de Santa Caterina, aïllada al mig del massís, però on encara ara s'hi celebren aplecs i misses de tant en tant.

Anàvem gaudint de la ruta, parlant entre nosaltres, i era preciós mirar enrere i veure tots els llums oberts, com una cadena de puntets que desfilava per la muntanya i que feia joc amb les estrelles que es veien al cel.

Anàvem tirant i vam passar per les *dunes*, un fràgil hàbitat natural al costat del mar i exclusiu del massís del Montgrí, i que ens hagués agradat visitar de dia per poder-lo veure millor.

La ruta s'anava acabant i l'últim tram el vam recórrer amb una agradable temperatura i satisfets d'haver viscut tota aquesta experiència.

Finalment, en Joan Planella i la Silvia molt amablement ens van convidar al jardí de casa seva de Torroella, on ens vam congregat tots per celebrar l'acabament de la nostra Ruta nocturna amb coques i begudes refrescants.

Fet i fet, aquesta Ruta nocturna va ser la més llarga de la nostra història; entre una cosa i l'altra vam acabar a dos quarts de tres de la matinada, per això vam haver d'acabar descartant anar a la platja a regalar-nos un bany nocturn, que ens hagués vingut molt bé; tot i que d'il·lusió no ens en faltava, s'havia fet massa tard.

Però en una altra ocasió segur que serà, perquè de futures rutes nocturnes en tindrem per donar i per vendre a les nostres estimades Esquelles.

Fotos: Santi Cires

Jordi Sánchez Cros

Sopar dels Llepacassoles celebrant Sant Bernat

El 12 de juny, aprofitant la proximitat de Sant Bernat, patró dels excursionistes, del qual a la cuina de l'ermita tenim una imatge feta per l'Albert Trullols, vam reprendre els sopars de la confraria Llepacassoles de Sant Bernat i Santa Brígida.

La confraria es va constituir el 20 de gener de 2008 perquè fos un espai de trobada dels amics i amigues de Santa Brígida d'Amer. Un espai on té cabuda tothom que ha col·laborat, col·labora o vol col·laborar en la restauració i conservació de l'ermita i el refugi de Santa Brígida.

La confraria està sota l'advocació de la santa patrona del lloc i del patró dels excursionistes, però també dels menjaires. No hi fa res la tendència política ni religiosa. Tan sols aspirem a cultivar la companyonia al voltant dels fogons i la taula ben parada de Santa Brígida.

La tasca d'aquesta confraria és la de fer alguna xefia, àpat o tertúlia, de tant en tant, al local social Santa Brígida i col·laborar o continuar col·laborant en la conservació de l'ermita i del refugi.

La condició, intrínseca és que els mateixos confreres/confraresses facin, rotativament, de cuiners/cuineres.

Aquesta vegada la cuinera oficial va ser la Montse Casacuberta, autora del segon plat i en Josep Fontàs, dels entrants. Van comptar amb l'ajuda incondicional, com sempre, dels marmittons Raül Garijo i Joan Sàbat, que ja tenen la mà trencada en això de fer anar els fogons.

El menú, **boníssim**, va consistir en amanida variada, calamarsos farcits amb pilotilles i una macedònia de fruites.

Hi vam assistir i gaudir de l'àpat i de la bona companyia 25 persones.

Per no perdre el bon costum, en acabar l'àpat, ens emplacem per fer-ne un altre cap allà a la tardor; un àpat que tingui com a base els fruits de la terra d'aquella època: bolets, si en surten, o castanyes.

Fotos: Carme Pujol

Val a dir que tota persona que se senti atreta per l'ermita, els bons àpats, la companyonia i les ganes de cuinar hi és convidada.

Felicitats a la cuinera i als cuiners pel bon menú que ens vàreu oferir.

Carme Pujol i Bruns

Memorial Pere Fontàs

El propassat dissabte 10 de juliol a les 10 de la nit, als Jardins Pau Casals (absis del monestir), es va procedir al lliurament dels premis del

4t Concurs de Composició de Sardanes “Vila d’Amer” - Memorial Pere Fontàs

Ja han passat 8 anys d’aquell dimecres 9 de juliol del 2003 en que fèiem la presentació oficial d’aquest concurs i en aquestes 4 edicions (recordem que és bianual) s’hi han presentat **48** sardanes - **32** de les quals, estan dedicades a **Amer** -, i hi han participat una trentena d’autors reconeguts d’arreu de Catalunya...

Felicitem-nos-en perquè no és gens fàcil, en els temps que corren, tirar endavant un projecte d’aquestes característiques i Amer, una vegada més, en una mostra de vitalitat cultural i d’aposta per les nostres tradicions, va respondre a la convocatòria aconseguint fer, d’aquesta, una nit màgica: nostàlgica i d’evocació pretèrita, sí... però al mateix temps, de gaubança i progressant en l’avenir.

Abans de començar l’acte, la comissió organitzadora va voler adherir-se a la manifestació multitudinària de protesta que va tenir lloc aquella mateixa tarda a Barcelona, amb aquesta proclama:

“Avui ha estat un dia important per a Catalunya: milers de persones s’han manifestat a Barcelona sota el lema “Som una Nació – Nosaltres decidim” perquè el Tribunal Constitucional, actuant d’una manera legalment discutible, jurídicament barroera i política-ment intolerable, ha dictat sentència sobre la constitucionalitat d’un Estatut que havia estat aprovat pel Parlament de Catalunya, pel Congrés dels Diputats i, en referèndum, pel poble de Catalunya.

Emparant-se en la bandera de “la indivisible unidad de España” han manifestat la seva voluntat d’humiliar els ciutadans de Catalunya i les seves aspiracions nacionals.

Molts de nosaltres voldríem haver assistit a la manifestació, però la co-

incidència amb aquesta nostra “manifestació” de cultura sardanista ens ho ha impossibilitat, però hi hem anat amb la ment i hem cridat amb el cor: Catalunya és una NACIÓ i el CATALÀ la seva llengua i això no ens ho prendran digui el que digui aquesta resolució judicial absurda.

Segurament només és una coincidència però, enguany que celebrem l’any Maragall, torna a ser plenament vigent el darrer fragment de la seva “Oda a Espanya”, que escrita el 1898 proclamava:

“On ets, Espanya? - no et veig enlloc. No sents la meva veu atornadora? No entens aquesta llengua - que et parla entre perills? Has desaprès d’entendre an els teus fills? Adéu. Espanya!”

A continuació, la cobla Ciutat de Girona va iniciar la interpretació de les 5 sardanes finalistes, per tal que el públic assistent elegís - a través de la votació pertinent - el Premi Popular.

I mentre es feia el recompte dels vots emesos, varem poder ballar dues sardanes d’autors amerencs: “La sardana dels dibuixos”, de l’Eduard Xandric i “Clamoreig”, d’en Pere Buxó.

Fotos: Carme Pujol

	Sardana	Autor
1r premi	Torre de Rocasalva	Joan Vila i Safont
2n premi	D’Amer, “amerats” de música	Jaume Cristau i Brunet
Premi Popular	Records amerencs	Francesc Teixidó i Ponce
Premi Autor Local	Recordant temps millors	Jesús Bosch i Codina
Finalista	Plany a Pere Fontàs	Agustí Pedrico i Esparcia
Finalista	Roselles i violetes a la Font Picant	Jordi Moraleda i Perxachs

A 2/4 de 12 de la nit es van proclamar els guanyadors d’aquest 4t concurs, quedant el següent quadre d’honor:

El lliurament de premis va anar a càrrec del Sr. Narcís Junquera, alcalde de la vila d’Amer, Joan Sanahuja, president de l’Agrupació Sardanista Amer, Carme Pujol, presidenta del Grup Excursionista Amerenc “Esquelles”, Jordi Garangou, regidor de Cultura i Eva Carreras, pubilla 2009/2010.

Els premiats van rebre un lot de productes d’Amer, un diploma acreditatiu i el premi en metàl·lic estipulat a les bases.

Cal destacar que el 1r premi, atorgat pel jurat, ho va ser per unanimitat i el premi popular va rebre 97 vots, una quarantena més que la que va quedar en segon lloc.

Tot seguit va prendre la paraula el Sr. Narcís Junquera, alcalde de la Vila d’Amer, que entre d’altres coses, va felicitar els guardonats, va elogiar la tasca del jurat i va glossar la figura del mestre Pere Fontàs, posant èmfasi en la seva tasca com a compositor de sardanes.

Després de tornar a escoltar les sardanes premiades amb el 1r premi i el Premi Popular, i d’estrenar la sardana “Recordant temps millors”, de Jesús Bosch guardonada amb el Premi especial Autor Local, vàrem ballar tots plegats la sardana “**Aires amerencs**”, de **Pere Fontàs**. Per cert, aquesta és la sardana escollida per la comissió organitzadora d’aquests premis per tal de ser interpretada com a cloenda de tots els actes que organitzin a partir d’enguany.

Finalment, abans de compartir el magnífic refrigeri amb què, com cada any, ens obsequià l’Associació de Comerciants d’Amer, ens vàrem emplaçar a la ballada de sardanes de **Presentació de les bases del 5è concurs “Vila d’Amer - Memorial Pere Fontàs”**, que tindrà lloc el divendres 8 de juliol del 2011 a la plaça Pere Fontàs.

AX

Acta de l’assemblea general extraordinària

7 de maig de 2010. Can Boles, 22.10 h.

Durada de l’assemblea: 35 min.

Amb una participació de 21 socis i sòcies, es van comentar els següents temes:

- Josep Fontàs, actuant com a president, explica que per error a la convocatòria de l’assemblea hi havia diversos punts a l’ordre del dia i que només hi havia de constar el punt: renovació de càrrecs de la junta directiva.

Afegeix que deixa el càrrec amb molta tranquil·litat i orgullós per tota la feina feta (llibres, refugi de Sta. Brígida, camins...). Parla del nou aire que suposarà pel grup una dona com a presidenta.

- Jordi Rabionet, com a secretari, llegeix el fragment de l’anterior acta de l’assemblea ordinària de 12 de març de 2010, on parla del traspàs/relleu de càrrecs de la junta; són els següents:

Presidenta: Carme Pujol

Vicepresidenta: Irene Bosch

Secretària: Adriana Fontàs

Tresorera: Laura Feixas

Vocals: Noemí Casadellà, Albert Planagumà, Paco Samblàs, Cecília Bosch, Xavier Castelló, Josep Fontàs i Lurdes Casacuberta.

S’accepta la proposta per unanimitat. Seguidament hi ha el relleu de la junta.

- Carme Pujol, actuant com a nova presidenta, elogia tots els socis/es que dimecres rere dimecres han assistit a les reunions setmanals per tirar endavant l’entitat. Explica breument quin serà el funcionament de la nova junta:

Continuar amb el mateix ideal de base del grup.

Reunió de junta l’últim divendres de cada mes a 2/4 de 10 de la nit.

Treballar per comissions i responsables, els quals tindran autonomia per reunir-se.

Foto: Dolors Casacuberta

Penjar al web activitats de la FEEC i tota la informació que pugui ser d’interès i que no arriba als socis i les sòcies, així com també les actes de les reunions. Hi ha la proposta de fer un bloc i el facebook del grup.

Recorda les principals tasques i els seus responsables (veure l’acta de la reunió del 25/03/2010) i la distribució de les activitats:

Volta al Mont, Ermites, Ruta, Pessebre, Nocturna

Dolors Castells, Júlia, Pep, Lourdes, Vadó

Voramera, Naturalista

Irene, Carme, Noemí, Adri

Pirineus i esquiana o raquetes

Paco, Plana, Caste, Jordi

Cicle audiovisuals muntanya

Josep Capdevila i Marçal Marcos

Aplec de Santa Brígida

Tots, es farà una reunió per parlar-ne.

Afegeix que el proper divendres 28 de maig hi ha reunió de vegueria a Amer.

I sense cap més tema a tractar, s’acaba l’assemblea extraordinària a les 22.45 h de la nit al lloc i data esmentats.

Jordi Rabionet

Breus

CANVI DE REUNIONS DE JUNTA

Enlloc de fer reunions setmanals cada dimecres, es va decidir convocar una reunió mensual l'últim divendres de cada mes. La propera doncs serà el 27 d'agost a les 22h al Cau.

NOUS SOCIS/ES

177 Josep Puigdemont i Oliveras. Soci d'Honor.
788 Enric Domènech i Morrell.
789 Mònica Sánchez de Bodas.

UTILITZACIÓ @

Fa uns quatre anys que el Grup Esquelles utilitza de forma habitual i regular el correu electrònic com a principal instrument de comunicació amb aquells/es socis/es que així ho desitgin.

Actualment ja són 66 persones i/o famílies que utilitzen el correu electrònic en comptes del correu postal, cosa que permet millorar l'agilitat en la tramesa d'informació i reduir les despeses pròpies de l'enviament per correu postal.

Si tu també vols rebre la informació per correu electrònic, fes-nos-ho saber a:

esquelles@hotmail.com

DONACIÓ DE LLIBRES

Volem fer arribar el nostre agraïment al mossèn Enric Bahi, per la seva iniciativa de donar tots els seus llibres de muntanya al Grup Esquelles, ampliant el fons documental de l'entitat. Moltes gràcies.

AMB QUI M'HE DE POSAR EN CONTACTE?

CARME PUJOL.

Notificacions oficials.
Representació del Grup en actes públics.
Coordinació reunions de Junta.

ADRIANA FONTÀS.

Ordre del dia i convocatòries de les reunions.
Disseny programes.

IRENE BOSCH.

Gestió correu electrònic i facebook.
Consell redactor Batall.
Informació agenda Ajuntament.

NOEMÍ CASADELLÀ.

Consell redactor Batall.
Etiquetes sobres.

ALBERT PLANAGUMÀ.

Actes de les reunions.
Control material de muntanya.

LAURA FEIXAS.

Temes econòmics.
Subvencions.

CÈCI BOSCH.

Actualitzar plafó del Grup.

ISABEL JUNQUERA.

Consell redactor Batall.
Subvencions.
Control de socis.

PACO SAMBLÀS.

Gestió rebuts i control de socis.
Gestió pàgina web.
Targes federatives.

XAVIER CASTELLÓ.

Pagament factures a les botigues.

JÚLIA COLOMER.

Control venda de llibres.

"SOM UNA NACIÓ. NOSALTRES DECIDIM"

Al GEAE ens vam adherir a la manifestació contra la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut que es va fer el passat 10 de juliol. Òmnium Cultural la va convocar formalment amb els sindicats i l'Institut d'Estudis Catalans.

COM CONTACTAR AMB ELS ESQUELLES...

Hem posat una **bústia** al costat del plafó de l'entitat (paret de Can Boles), on podeu fer- arribar qualsevol informació. També posem a la vostra disposició el **telèfon** 972430890.

Recordeu que podeu consultar la **web** i el **blog**; així com comunicar-vos a través del **facebook** del GEAE.

28 I 29 D'AGOST

Amb motiu del 25è aniversari de la primera ascensió catalana a l'Everest, el 28 i 29 d'agost es durà a terme la iniciativa "Fes el teu Everest!", organitzada pels membres de l'Expedició Catalana de 1985, per TVE3 i la FEEC. El Grup Esquelles es suma a l'homenatge amb una sortida al Puigsacalm

+ INFORMACIÓ

esquelles@hotmail.com
www.joventamer.com/esquelles

Vegueria

El passat 28 de maig el Grup Esquelles va fer d'amfitrió a l'assemblea de les entitats excursionistes de la vegueria de Girona, que es va celebrar a Can Boles.

Hi assistiren 25 persones representants dels centres excursionistes d'Amer, Llagostera, Sant Feliu de Guixols, GEIEG, Santa Coloma de Farners, Lloret, Breda, Sant Hilari Sacalm, Banyoles, Besalú, Bellcaire d'Empordà, Cornellà de Terri, Blanes i Olot. Les vegueries substitueixen les províncies, van néixer amb la finalitat de descentralitzar el funcionament, l'actuació i la gestió de la FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya) de la qual el Grup Esquelles n'és membre, i s'ajusten a la divisió comarcal establerta per la Generalitat de Catalunya.

Les vegueries es divideixen per regions si en el conjunt de les seves entitats excursionistes sumen més de 2.000 socis. En total són dotze les divisions territorials que abasten tot Catalunya.

Nosaltres, el Grup Esquelles, formem part de la regió II, que comprèn: l'Alt i el Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany i la Selva.

Cada vegueria funciona a través de reunions/assemblees territorials periòdiques. L'assemblea està cons-

tituïda pel representant territorial, el veguer i pels presidents o representants de les entitats afiliades a la FEEC d'aquella divisió territorial. A Girona es celebren, aproximadament, cada mes i mig i de forma itinerant, a les seus de les diferents entitats.

L'assemblea territorial té les funcions de:

1. Decidir sobre les propostes d'altres de nous centres a la divisió respectiva.
2. Administrar l'assignació econòmica concretada en el pressupost anual de la FEEC per a cada vegueria.
3. Canalitzar cap a les comarques respectives la difusió i la pràctica de l'excursionisme tot coordinant i fomentant accions i activitats encaminades a aquest fi: promoure cursos d'iniciació a l'excursionisme, de formació en diverses especialitats com escalada, barranquisme, cresetes, orientació, etc., o donar suport a les entitats de la mateixa vegueria.
4. Efectuar les propostes que considerin necessàries al Consell General i a l'Assemblea de la FEEC.

La propera reunió de vegueria es celebrarà el 17 de setembre a Cassà de la Selva.

Carme Pujol i Bruns

Imatge extreta de www.vegueries.com

Apadrinament

APADRINAMENT DE CAMINS I CORRIOLS

El passat divendres 2 de juliol va tenir lloc al cau del grup una reunió amb tots els padrins dels camins i corriols que tenim marcats al nostre municipi. Com tots sabeu, els padrins i padri- nes són tots aquells que han adoptat un tram de camí i que procuren per mantenir-lo net i ben senyalitzat.

A la reunió vàrem acordar vàries co- ses:

1. Continuar amb aquest sistema d'apadrinament.
2. Comprometre'ns a tenir net i ben senyalitzat el nostre tram de camí abans del proper mes de novem- bre.
3. Identificar els trams més conflictius amb la finalitat de posar-hi indica- dors fets de fusta.

A més, des d'aquestes ratlles volem fer una crida a tots els amercens (si- guin socis o no), perquè ens ajudin en aquesta tasca. D'una banda se- ria molt benvinguda tota aquella gent que volgués adoptar algun tram de camí o de corriol dels que tenim se- nyalitzats. I, sobretot, agrairíem que si algú veu algun aspecte millorable (camins bruts, en mal estat o mal senyalitzats) ens ho comunicui a tra- vés del nostre correu electrònic amb la intenció de posar-hi remei al més aviat possible.

Per als nostres camins i corriols,

Amunt i Endavant!

Paco Samblàs

Foto: Dolors Casacuberta

Pedraforca hivernal

Ostres, quantes vegades i de quant gent diferent hem sentit a dir que la tartera del Pedraforca és infernal! Quan hi baixes toques de cul a terra unes quantes vegades, i no sé si ho heu provat mai, quan hi pugues fas un pas endavant i dos enrere.

En tot cas, el Pedraforca és una muntanya especial, pel seu encant, per la seva varietat i maneres d'accedir-hi i, sobretot, per la seva forma. Sí, sí, aquella forma que ens fa parar a tots el cotxe en aquella primera corba que es deixa veure per fer-li una fotografia.

Aquesta vegada fins i tot la tartera va ser un goig. Gràcies a la gran quantitat de neu d'aquest hivern vàrem poder pujar ja des del refugi envoltats de neu i amb els grampons. La neu que cobria els arbres dels voltants feia del Pedraforca un paisatge alpí i de la tartera, un gaudi continu de seguir amunt i endavant.

Albert Planagumà i Paco Samblàs

Pic de l'Infern

INFERN-FRESER-BASTIMENTS

Al mes de maig, segons el calendari, però amb un paisatge de rigorós hivern, vàrem emprendre camí a aquesta assequible i molt repetida cresta del nostre Pirineu. Dos aspectes la feien diferent aquesta vegada. D'una banda la fèiem a l'inversa que com de costum. Un cop passat el coll de la Marrana vàrem dirigir-nos al coll de Tirapits, des d'on enfilàrem pedres amunt per resseguir la carena. A més, el Pirineu gironí s'havia disfressat d'Alps, amb neu que cobria la seva majoria. Això sí, una neu abundosa però toveta, fet que provocava que a cada pas ens enfonsàssim i ens cansàssim més del normal. Durant el tram de carena, molta cura de no caure i molt de goig de poder contemplar, amb molt bona companyia, un paisatge magnífic, molt conegut, però sorprenentment diferent.

Jordi Rabionet,
Albert Planagumà i
Paco Samblàs

Via Estasen

VIA ESTASEN - PEDRAFORCA

El passat 3 de juliol d'enguany vam escalar-la. És una via que forma part de la història de l'escalada a Catalunya, perquè va ser la primera que es va obrir a la cara N del Pedraforca l'any 1928. La seva llargada i dificultat moderada fan que passi desapercibuda entre el cúmul de vies de la paret. L'escalada es desenvolupa en un marc sever i auster trencat per unes antiestètiques marques verdes. Cal anar alerta a la part final, ja que els senyals verds es desvien de la via Estasen per agafar una variant més difícil, però igualment atractiva. Algunes dades tècniques i les millors fotografies de la jornada:

1a asc.: Ll. Estasen, J. Puntas, J. Rovira i J. Vila, 30-6-1928.

Dificultat: PD (màx. IV°). 645 m de recorregut per roca calcària amb trams fàcils descompostos.

Material: semiequipada amb pitons. Cal dur tascons, friends i bagues; algun pitó pot ser útil.

Horari: 3-5 h

Època aconsellable: de juny a setembre

Bibliografia i cartografia:
· DALMAU, J. M. *Pedraforca. Todas las ascensiones y escaladas*. Ed. Barrabés, 2003.
· JOVER, J. *Pedraforca. Guia d'escalades*. Ed. Pleniluni, 1991.
· Serra del Cadí-Pedraforca. Esc. 1:25.000. Ed. Alpina i Geoestel, 2003.

Albert Planagumà, Paco Samblàs,
Jordi Sidera i Jordi Rabionet

Les Agudes

VIA AIRUN I EL MAR D'ESTELS - LES AGUDES

Sortida per les cales de Cap de Creus

2 d'abril de 2010

Tal com hem estat fent des de fa uns anys, per Divendres Sant una colla de socis del Grup Esquelles programem una sortida. Aquest any hem escollit la part més oriental del Pirineus, el parc natural del Cap de Creus, per fer una caminada prop del mar.

Deixem els cotxes a l'aparcament del far del Cap de Creus i comencem a caminar direcció la cala Culip. El camí puja i baixa i gairebé sempre entre pedres cantelludes i matolls. Una vegada a la platgeta enfilem camí amunt fins arribar a un pla amb un itinerari de més d'un quilòmetre, anomenat pla de Tudela, antic nucli d'instal·lacions

del club de vacances francès anomenat "Club Méditerranée". A causa de l'enderrocament dels edificis ens prohibeixen continuar amb l'itinerari previst i hem d'improvisar el recorregut. Portem com a guia la revista *Muntanya*, però el fet de veure'ns obligats a desviar-nos fa que ens costi molt trobar algun camí possible a seguir. Sort que entremig de la vegetació anem trobant molts espàrrecs verds! Això fa que anem fent camí i passi el temps sense adonar-nos-en.

Passem de llarg de la cala Culleró i la d'Agulles, i cap a migdia arribem a la cala Portaló. És com una mena de

fiord: l'aigua entra molt terra endins i fa una platja una mica gran amb un pam d'aigua per banyar-se. Aprofitem de posar-hi els peus cansats i suats pel camí fet.

També hi podem contemplar un salt d'aigua i seguint el corriol, a l'extrem de la platja, que ens portaria la cala Galladera s'hi troba el rec de Portaló.

Es coneix que ha nevat i també ploegut aquest hivern!

Decidim dinar aquí i no acabar el recorregut que teníem pensat ja que hem de fer el camí de tornada fins al far.

Després de dinar i amb la panxa plena, cafè i bunyols inclosos, emprenem el camí de retorn. Seguim per un corriol una mica fresat havent deixat enrere la cala Portaló. Tot d'una ja es perd i ens cal esquivar un terreny rocós i amb unes peculiaritats geològiques degudes, en part, a l'erosió del mar i del vent. Una vegada superat aquest tram, arribem a una alçada on tornem a tenir enfront tot el pla de Tudela i des d'aquí també podem veure, una mica lluny, la cala d'Agulles. Anem fent camí i al cap d'una estona enfilem per la carretera asfaltada fins a arribar al lloc de sortida. Ha entrat tramuntana i, per cert, molt freda!

Fotos: Júlia Colomer i Dolors Casacuberta

Participants: Montse Casacuberta, Salvador Collell, Núria Balcells, Joan Sàbat, Consol Serra, Mercè Fontàs, Jordi Roura, Dolors Casacuberta, Josep Barcons, Josep Fontàs i Júlia Colomer.

Qui és qui... a la nova Junta:

Nom i cognoms: Carme Pujol i Bruns

Quin càrrec ocupes? Presidenta

De quines tasques ets responsable? Entenc que la junta d'una associació és qui la representa, dirigeix, organitza, coordina, en defensa els interessos; vetlla perquè es compleixin els acords; escolta les propostes dels socis i sòcies, i pren les decisions necessàries a favor de la junta. I la presidenta assumeix aquestes tasques per delegació d'aquesta junta.

Sóc la presidenta d'un grup amb una junta, majoritàriament, de gent jove amb ganes i empena i d'altres perso-

nes que són capdavanters del Grup des de fa molts anys i que hi aporten el bagatge del saber fer i l'experiència. L'entesa, l'equilibri, el diàleg i la il·lusió ens ha de portar a complir 40 anys més com a Grup Esquelles.

En resum, crec que la meua tasca principal és vetllar perquè el Grup continuï endavant amb un bon nivell d'activitats, procurant que tots els socis i sòcies s'hi sentin implicats i part important i necessària. D'aquí se'n deriven tasques com convocar i presidir les reunions, fer-ne propostes per l'ordre del dia, representar el grup públicament, signar acords i documents, convocar i presidir les assemblees, estar al cas de les diferents comissions i grups de treball i col·laborar en tot el que sigui necessari, no només com a presidenta sinó com a persona que s'estima el grup.

Recomana'ns una sortida o algun indret que puguem visitar aquest estiu: Si es vol anar a prop recomano la zona de l'Alt Urgell i en concret

la vall de la Vansa, entre les serres del Cadí, del Verd i el ort del Comte. No hi ha grans cims, però té l'encant de la natura i d'uns poblets molt petits enclavats de manera molt particular a l'entorn, com Josa, on podrem entrar en contacte amb el món dels càtars o Bons homes. Destaquen, també, Ossera i Tuixent, bressol de les trementinaires, aquelles dones que es guanyaven la vida fent ruta mentre venien la trementina que elles mateixes confeccionaven i les plantes remeieres que recol·lectaven.

Si volem anar més lluny i caminar més, recomano la zona de Valle de Hecho, al Pirineu aragonès, zona poc manipulada per l'home i que encara es conserva autèntica. Podrem pujar al castell d'Acher, de 2.390 m, que és com una fortalesa de roca que conté una vall al bell mig. Podem, a més, gaudir de l'encant d'Ibón de Acherito i resseguir la sinuosa vall d'Agua Tuertas, arribar fins al llac d'Estanés o senzillament perdre'ns entre els magnífics arbres de la Selva de Oza i contemplar.

Nom i cognoms: Laura Feixas Castells

Quin càrrec ocupes? Tresorera

De quines tasques ets responsable?

- 1.Portar al dia la comptabilitat del grup.
- 2.Recollir el correu de la bústia i repartir-lo a les persones corresponents.
- 3.Fer el canvi de firmes de la caixa.
- 4.Tramitar la subvenció de l'Ajuntament.

Recomana'ns una sortida o algun indret que puguem visitar aquest estiu: Us recomano visitar Montrebei. A la zona hi ha diferents rutes, però la que jo vaig fer el passat mes de juny i la que us vull recomanar és la del congost de Montrebei (GR-1). És molt bonic i de molt bon fer.

Es tracta d'un camí excavat a la roca del congost des d'on podem observar el riu Noguera Ribagorçana, que hi passa entremig. Les parets del congost fan més de 500 metres de caiguda vertical, amb punts on l'amplada mínima del congost és de 20 metres. Potser no és del tot recomanable per a gent amb por a les alçades, ja que s'ha de passar per un pont metàl·lic penjat i a la zona del congost també hi ha força alçada, però el camí no és massa estret i està equipat amb un cable metàl·lic que, si es vol, es pot fer servir de barana.

És recomanable visitar la cova Colomera, situada a la meitat del congost per sobre el camí; s'ha de pujar per un camí inclinat equipat amb cadenes i ganxos.

Situació: Lleida, La Noguera - Pallars Jussà - Baixa Ribagorça (Serra del Montsec).

Sortida/arribada: Aparcament situat a la part Nord (Prop de Pont de Montanyana, agafant la carretera cap a Tremp i després de creuar el pont a la dreta); està senyalitzat. Veurem la cua de l'embassament de Canelles.

Distància: 4 Km

Durada: 4 hores (2 h d'anada i 2 h de tornada).

Desnivell: 60 m

Fins on arriben els nostres mitjons?

Fotos: Pilar Fontàs fent el "Camino de Santiago" amb els amics de Girona

Concurs del disseny de la samarreta del GEAE

BASES DEL CONCURS

La Junta del Grup Esquelles us convida a participar al concurs per escollir el nou disseny de la camiseta del Grup.

El concurs es regirà per les següents bases:

1. Objectiu: crear un disseny per a la camiseta del Grup Excursionista Amerenc Esquelles.

2. Participants: el concurs està obert a totes les persones que hi vulguin participar, siguin sòcies o no de l'entitat. Cada participant podrà presentar un màxim de tres dissenys.

3. Proposta:

- El disseny ha de ser original i inèdit.
- Hi han d'aparèixer símbols referents a l'excursionisme o al Grup Esquelles.
- Ha d'incloure les paraules GEA Esquelles.

4. Material a entregar: cada disseny s'haurà de presentar segons les indicacions següents:

- Les dimensions seran com a màxim les de DIN-A4, essent vàlida qualsevol altra mida inferior.
- La tècnica serà lliure mentre presenti les característiques que

aquí es detallen, i tant es pot presentar en format paper, com en format digital (PDF, eps, jpg o tif).

- És obligatori que estigui fet amb un sol color i sense degradats (cal tenir en compte que la camiseta serà vermella i el disseny anirà imprès a la part del darrere i de color blanc).

5. Presentació del projecte: el termini d'admissió dels dissenys serà fins al 30 de setembre de 2010. El treball s'entregarà dins un sobre blanc on caldrà escriure: "Concurs de DISSENY DE LA SAMARRETA DEL GRUP ESQUELLES".

Dins el sobre s'inclourà també un sobre tancat més petit amb les dades personals del participant (nom complet, direcció, número de telèfon i adreça de correu electrònic).

Els treballs s'han de deixar a la bústia del Grup Esquelles (plaça del Monestir s/n, Can Boles. Amer.) o s'han d'enviar per correu electrònic a: esquelles@hotmail.com

6. Jurat: el jurat estarà format per representants de la Junta del Grup Esquelles.

El jurat es reserva el dret de declarar el premi desert si els treballs presentats no tenen una qualitat acceptable.

7. Propietat intel·lectual: El disseny guanyador quedarà en propietat exclusiva del GEA Esquelles, el qual tindrà completa llibertat per utilitzar el disseny guanyador, total o parcialment, o per modificar-lo si ho considera necessari.

8. Premi: reconeixement en públic durant l'acte de la III Mostra d'audiovisuals de muntanya i aventura: Cingle de Santa Brígida, on es farà entrega de la samarreta amb el disseny premiat i d'un obsequi a la persona guanyadora.

9. Devolució dels treballs no premiats: es podran recollir el 29 d'octubre al Cau del Grup Esquelles a partir de les 10 del vespre.

10. Acceptació de les bases: La participació en el concurs du implícita l'acceptació de totes aquestes bases.

Es pot sol·licitar més informació i podeu descarregar les bases:

Per correu electrònic a: esquelles@hotmail.com o al 620 350 544 (Irene)

Al web del Grup Esquelles: www.joventamer.com/esquelles/

La botigueta del GEA Esquelles

Pòster Sta. Brígida

Foto aèria Sta. Brígida

Llibret Sta. Brígida

Pins

Gots

Anagrama per cosir

Folre Polar

Mitjons de muntanya

Samarreta

Llibre
"Per camins i corriols"

Llibre
"Grup Esquelles..."

Per la compra de qualsevol producte us podeu adreçar a qualsevol membre de la junta o escriure un correu a esquelles@hotmail.com.

Esperem la vostra col·laboració! Moltes gràcies!

Patagònia i la Terra del Foc (Argentina - Xile)

Març - abril 2010

Era a finals del 2009 quan vam començar a preparar el *trekking* a la Patagònia... i a finals de març d'aquest any ja sortíem en direcció a Buenos Aires. La nostra ruta va començar a El Calafate (Argentina) guiats per una agència del país, però per qüestions d'horaris i de vols vam tardar molt més del previst en arribar-hi: de les dues hores que es triga normalment, vam fer-ne sis!

A l'aeroport d'El Calafate ja ens esperava la guia-coordinadora del viatge i ens presenten la resta de companys de diferents nacionalitats, amb els quals compartiríem els 19 dies de ruta.

Comencem pel Lago Viedma i continuem fins a Chalten per entrar al **Parc Nacional de los Glaciares**; passem per la Laguna Capri, la Laguna de los Patos i els miradors del cerro Fitz Roy.

De bon matí, i sempre amb la motxilla a l'esquena i la càmera fotogràfica a punt, continuem cap a Chorrillo del Salto; teníem davant nostre les impressionants agulles granítiques del massís. Arribem al campament base del Fitz Roy, també anomenat Río Blanco. Fem una grimpada fins a un dels miradors més espectaculars del parc, passem per la Laguna de las Tres i el Cerro Fitz Roy (1.500 metres d'alçada per sobre dels glaciers ens envoltaven).

Un altre dia vam visitar la península Magallanes i el famós glaciari Perito Moreno; vam fer-hi una caminada d'unes dues hores, la qual ens va permetre apreciar el glaciari i el canal de los Témpanos.

També vam passar uns dies recorrent el **Parc Nacional de las Torres del Paine**, declarat per l'Unesco Patrimoni de la Humanitat. Abans, però, vam haver de travessar la frontera entre Xile i Argentina.

Pernoctem al costat del llac Pehoe. Des d'aquest punt hi ha una gran varietat de caminades; la nostra agència va optar per transcórrer per la vall

Monte Almirante Nieto, el riu Ascensio i el refugi Xileno; un camí que va per mig de boscos molt frondosos i que acaba al campament base de Las Torres, tot passant per un mirador, un autèntic amfiteatre natural al peu de les imponents i verticals torres de granit amb unes alçades de més de 2.800 metres.

Una altra opció és la caminada que porta a la vall del Francès, els voltants del llac Nordenskjöld i que et permet gaudir de les vistes d'agulles; potser les més famoses són Cuernos del Paine, Espada, Máscara, Aleta de Tiburon, Catedral i l'imponent Paine Gran de 3.050 m.

El nostre viatge per terres patagòniques ens porta també a la zona del llac Grey, on vam visitar la vall i el glaciari que porta el mateix nom, que té 300 Km² i una extensió de 25 km de llarg. Del glaciari continuament es desprenen "tempános" o icebergs blaus que naveguen empesos pel vent.

Vam continuar pel sud de Xile. Pernoctem en una típica estancia patagònica dins el **Parc Nacional de Tierra de Fuego**. Vam creuar l'estret de Magallanes passant pel pas fronterer de San Sebastian fins a Argentina. En aquesta zona vam visitar el llac Feg-

nano i vam poder divisar la serralada dels Andes.

El punt i final del nostre *trekking* va ser a Ushuaia, la ciutat més austral del món. Vam navegar pel canal Beagle i vam tenir la sort de poder veure una gran varietat de pingüins i llops marins.

I fins aquí un breu resum dels principals indrets visitats als 3 parcs nacionals que vam trepitjar. Un viatge que m'ha servit per veure una altra cultura i uns paisatges molt diferents, així com compartir una bona experiència amb companys garrotxins, andalusos, polacs, irlandesos, americans i australians i, és clar, els meravellosos guies xilens i argentins que ens van acompanyar durant tot el viatge.

Olot, juny de 2010

Joan Casadellà

NOTA: Com podeu veure a la foto muntatge, a la ciutat més austral del món, USHUAIA, vaig portar la vostra insígnia. Amunt i Endavant Grup Esquelles!

El 40è aniversari, ja és història

El dia 12 del prop passat mes de març el Grup Esquelles, amb palesa solemnitat precisa i acurada organització, va celebrar la cloenda de l'any del 40è aniversari. Val a dir que el Grup cada any celebra per la mateixa diada l'aniversari de la fundació i, val a dir també, que en els aniversaris de cada dècada s'hi ha posat un cert èmfasi. No és d'estranyar, doncs, que l'èmfasi d'aquests 40 anys es centrés en la publicació del llibre "Grup Esquelles, apunt històric" en el que qui subscriu, hi col·laborà amb goig en la redacció del text, posant amb més o menys encert, la base històrica i el moment sociològic de la vila d'Amer que féu possible la gestació del Grup i fer palesa la voluntat dels seus membres de traspassar al col·lectiu de la vila l'esperit de convivència i de germanor participativa que conforma la base de tot enamorat de la natura i el seu entorn.

“

En l'acte de la presentació del llibre em vaig veure gratament sorprès amb l'entrega del títol de "Soci d'Honor" de l'entitat. I dic gratament sorprès perquè, per raons que ara no venen al cas, jo no he sigut allò que es diu home de muntanya ni menys caminador de mena malgrat que, per circumstàncies diverses, m'he fet farts de caminar a la meua vida.

”

Ja de petit, amb deu anys, el 1939, acabada la *dichosa* guerra civil, vaig passar una temporada llarga a la masia d'El Culubret, a Sant Esteve de Llémena; al matí, amb la Lola, anàvem a engegar les vaques i m'ensenyava els nius de perdus i les corredisses així que naixien. Recordo que les serps em feien molta basarda. Bé doncs, els dimecres, amb la Conxita, la Lola, la Maria o la Loides, anàvem a Amer a mercat: de bon matí sortíem del Culubret cap el molí de la Glòria,

passàvem el pont i enfilàvem el camí cap a l'avenc de les bruixes, la Barroca, els escalons de can Pons (on esmorzàvem) i cap a Amer. A la tarda retornàvem al Culubret pel mateix camí. A mi em feien dur un cistellet petit amb l'esmorzar i de retorn alguna llauna que em donaven a casa meua. Els altres dies, el rector, Mn. Hermenegild, em donava una horeta de classe i després feia enfadar a la Marieta i en Pep empaitant els polls que picotejaven per l'era de la masia. Hi vaig viure la sega, la batuda, la festa major i altres festetes que recordo anàvem a ballar a ca l'Herep (no sé si s'escriu així).

Més granadet, a 20 anys, estant a Barcelona, com que encara no sabia gaire com anaven els metes i els tranvies, anava a ballar sardanes caminant i a vegades ben lluny d'on vivia. Una vegada vaig anar a l'aplec de Badalona i com que a la tornada ja no hi havia tranvia vaig haver de tornar a peu a plena nit.

Casat ja, vam anar a viure a Sant Cugat del Vallès i allí hi havia el Club Muntanyenc que cada any feien una Marxa de Regularitat i durant uns anys em van demanar si els faria el plànol del recorregut: eren uns vint quilòmetres i ho fèiem amb tres o quatre diumenges; això em va permetre conèixer les muntanyes de l'entorn de Sant Cugat des de Montcada fins a Santa Creu d'Olordre amb indrets francament bonics, com tota la falda del Tibidabo pel cantó del Vallès.

Recordo alguna anada a la Salut de Sant Feliu de Pallerols, però la Ruta no l'havia fet mai. Estant a Girona havia anat un parell de vegades al Santuari de la Mare de Déu dels Àngels.

Tot plegat és per dir que el Grup Esquelles no esperi gran cosa de mi llevat d'alguna caminada curta i per camins planers i nets d'entrebancs. Per això vull deixar palès el meu més profund agraïment i quedar a la disposició de tots per fer el que convingui, això sí, dins una habitació petita, si pot ser que no hi toqui el sol, una bombeta i voltat dels meus papers i manies. Ja sé que és poca cosa, però

m'agradaria hi veiéssiu, més que els meus mèrits, la voluntat de retornar-vos el goig que m'ha donat la vostra preferència: el Grup Esquelles és tot un referent per la vila d'Amer i la base imprescindible per escriure la seva història recent. Ser Soci d'Honor del seu col·lectiu és, més que un preuat guardó, el compromís d'una justa correspondència.

Aprofito l'avinentsa, també, per agrair-vos el nomenament d'Ermità de Santa Brígida per l'any 2010. És un honor pertànyer a aquesta nissaga que, segur, té els inicis al s. XII amb monjos eremites i al s. XVII amb ermitans llecs. En dona fe el llibre de matrimonis de la parròquia de Sant Miquel d'Amer: El dia 5 de juny de 1632, el rector Cristòfol Torrent escoltà el compromís de casament de Salvi Blanquera amb Margarida Casademont. Foren testimonis Gerònim Terrats de la heretat dita el Pujol i Gabriel Gambó, ermità de la ermita de Santa Brígida que segons diu i lletres aporta és fill i natural de Serrallonga (municipi del Vallespir, avui francès). Així doncs, ja al segle XVII l'ermità de Santa Brígida era llec i per tant també tinc l'honor de formar part d'aquesta nissaga que te una història tant llarga.

També consta que l'ermità feia dues recaptas a l'any pel veïnat de Santa Brígida i de la primera recapta li era permès, previ rebut, retirar diners per comprar-se unes sabates i uns pantalons. Suposo que això ja ha prescrit i els nous ermitans ja no tenim dret a aquestes prebendes i menys al no fer recaptas pel veïnat que ara poca gent hi queda.

Quedi com a curiositat històrica d'una tradició que avui, per gentilesa del Grup Esquelles continua vigent i així es perpetua una tradició que durant uns anys es creia perduda.

Josep Puigdemont Oliveras

Punta Alta (Vall de Boi)

Punta Alta (Vall de Boi)

Foto: Dolors Casacuberta

Via estasen - Pedraforca

Via estasen - Pedraforca

G E A E
GRUP EXCURSIONISTA
AMERENC ESQUELLES